

Sygn. akt II Cz 928/15

POSTANOWIENIE

Dnia 20 października 2015 r.

*Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy
w składzie następującym:*

Przewodniczący: SSO Anatol Gul

Sędziowie: SO Piotr Rajczakowski

SO Aleksandra Żurawska

po rozpoznaniu w dniu 20 października 2015 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

zażalenia wnioskodawcy W. O. na postanowienie Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 6 lipca 2015 r., sygn. akt I Ns 233/15

w sprawie przy udziale H. K., H. M., A. P., B. P. i J. P.

o rozstrzygnięcie w przedmiocie czynności przekraczających zakres zwykłego zarządu rzeczą wspólną

p o s t a n a w i a:

I. *zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że zasądzić od wnioskodawcy na rzecz uczestników 240 zł kosztów postępowania;*

II. *oddalić dalej idące zażalenie;*

III. *zasądzić od uczestników na rzecz wnioskodawcy 67, 50 zł kosztów postępowania zażaleniowego.*

(...)

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 6 lipca 2015 r., Sąd Rejonowy uzupełnił postanowienie z dnia 20 kwietnia 2015 r., w ten sposób, że dotychczasową treść „odrzuć zażalenie” zapisał jako punkt I postanowienia i uzupełnił orzeczenie przez dopisanie punktu II o treści „zasądzić od wnioskodawcy na rzecz uczestników postępowania po 240,000 zł dla każdego z nich tytułem kosztów postępowania”. W uzasadnieniu Sąd powołując się treść art. 520 § 2 kpc wskazał, że interesy uczestników postępowania są sprzeczne.

W zażaleniu na powyższe postanowienie, wnioskodawca zaskarżając je w zakresie kosztów postępowania zarzucił naruszenie art. 328 § 2 kpc, poprzez niewystarczające uzasadnienie ustawowej przesłanki zastosowania art. 520 § 2 kpc, tj. sprzeczności interesów, zaś z ostrożności procesowej zarzucił naruszenie art. 520 § 1 kpc, poprzez jego niezastosowanie i bezzasadne obciążenie kosztami postępowania. W uzasadnieniu skarżący, ponadto podniósł, że w sprawie I Ns 652/12 Sąd Rejonowy w Świdnicy orzekł odmiennie pomimo, że to właśnie ze względu na tą sprawę wniosek został odrzucony.

Sąd Okręgowy zważył:

Zażalenie jest częściowo uzasadnione.

W ocenie Sądu Okręgowego w niniejszej sprawie sprzeczność interesów uczestników jest wręcz ewidentna. Z tych więc względów zasadnym było zasądzenie od wnioskodawcy na rzecz uczestników kosztów postępowania, brak było jednak podstaw do zasądzenia tychże kosztów oddzielnie na rzecz każdego z uczestników, jak to uczynił Sąd Rejonowy. W sprawie tej bowiem wszystkich uczestników na podstawie jednego pełnomocnictwa procesowego reprezentował ten sam profesjonalny pełnomocnik. Zgodnie natomiast z orzecznictwem Sądu Najwyższego wygrywającym uczestnikom postępowania nieprocesowego, reprezentowanym przez tego samego adwokata sąd powinien przyznać zwrot kosztów w wysokości odpowiadającej wynagrodzeniu jednego adwokata / patrz: post. SN z 7.03.2013r, II Cz 165/12, LEX nr 1314402 /. Mając więc powyższe na uwadze zaskarżone orzeczenie na podstawie art. 386 § 1 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc i art. 13 § 2 kpc podlegało zmianie.

Dalej idące zażalenie nie jest jednak zasadne. Jak to już wyżej wskazano sprzeczność interesów w przedmiotowej sprawie była oczywista i nie wymagała przez Sąd Rejonowy szerokiego uzasadnienia / co w konsekwencji stanowi o niezasadności zarzutu naruszenia art. 328 § 2 kpc /. Przedmiotem rozpoznawanej przez Sąd sprawy było bowiem żądanie wyrażenia zgody na czynność przekraczającą zakres zwykłego zarządu /nadbudowa kondygnacji budynku /, zaistniała więc sytuacja, w której uczestnicy nie potrafili dojść do porozumienia. Całkowicie niezrozumiałą jest przy tym ogólnikowy argument zbieżności interesów, który miałby polegać na chęci utrzymania nieruchomości wspólnej w należytym stanie, zwiększeniu jej wartości czy też poprawieniu estetyki, w sytuacji, gdy uchwałą nr 9/2013 z dnia 13.11.2013 r., członkowie wspólnoty mieszkaniowej wprost i większością głosów 85,72% nie wyrazili zgody na wykonanie poddasza.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc i art. 13 § 2 kpc oddalił dalej idące zażalenie.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 520 § 2 kpc w zw. z art. 391 § 1 kpc i art. 13 § 2 kpc, uwzględniając, że wnioskodawca wygrał postępowania zażaleniowe w 75%, zaś koszty poniesione przez niego wynosiły 90 zł / $90 \times 75\% = 67,50$ zł /.

(...)